

BORSSZEM JANKÓ

SZÜRET ELŐTT.

Kezdődik a kádármunka.

Előfizethetni a kiadó-hivatalban: Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 18 kr.

„Nem volt magánál!“

Mikor hitét s hazáját elfeledte,
S megszegte bátran hűség-esküjét, —
Haraggal törtünk mind pálczáat felette
S gaznak itéltünk egy szegény hülyét.

Vad üldözőjét mennyei hitének,
Honának zordon, gyilkos ellenét
Köszönti ajkán buzditó dics-ének,
S az árulást büszkén kürtölte szét.

Kegyetlen bűn volt, kegyetlen ítélet
Kelt ajkainkon ilyen bűn után;
De a harag olyan bíró, ki téved,
S bünt lát, hol elmekórság van csupán.

Ám a király a vén pap főbirája,
A bűnnek s vádnak jól mélyébe néz.
Itélt fölötte és kimondja rája:
»Nem volt magánál!« — ennyi az egész.

»Nem volt magánál!« Ez a szent igazság.
Lehült szívünkben bosszu nem tolong.
Hanem azért gaszág marad a gaszág, —
Csupán, ki tette nem gaz, csak — *bolond*.

Hol van Boulanger?

Motto: »Wo ist die Katz' ?«

Indittatva e közleményünk elejébe tüzött kérdés fontosságától az európai béke fentartására nézve, a »B. J.« — nem kimélve a fáradságot és költséget — a következő eredeti táviratokat szerezte be:

Kopenhága, szept. 10. (Eredeti távirat.) Biztos forrásból jelenthetem, hogy Boulanger tábornok itt nincs, nem is volt itt; de lehet, hogy itt lesz. Hát Zichy Jenő hol van?

Szent-Pétervár, szept. 11. (Eredeti távirat küldöncz-czel a határig.) Az ellenkező hírekkel szemben föl vagyok hatalmazva a legilletékesebb helyről annak kijelentésére, hogy Boulanger nem időzik az orosz fővárosban. Van ugyan itt egy úr, aki szintén tábornok és a kinek hasonlóképen szép szakála van, de ezen főtisztet Kaufmannak hívják és az illető minden inkább mint francia. Jön Zichy?

Berlin, szept. 12. (Eredeti távirat.) A kancellári hivatalból jövök épen. Ott még eddig semmilyen alakban sem jelentette be látogatását Boulanger. Alapos tehát a nagy feltűnést keltő feltevés, hogy a tábornok nincs itt. Zichyt azonban várjuk.

Göbolyós, sept. 13. (Eredeti távirat.) Hogy Boulanger tábornok itt időzik, téves, és arra vezetendő vissza, hogy Daróczy Misi, muroki utbiztos, tegnap Ignác-napra ide érkezett. Zichy holnap látogatott népgyűlést tart.

Tiflisz, sept. 13. (Eredeti távirat.) Boulanger nincs itt. Az ezzel ellenkező összes híresztelések tendentiosus hazugságok. Igaz, hogy Zichy utban van ide? Párbajáról részleteket kérünk.

Szófia, sept. 14. (Eredeti távirat.) Sietek tudatni, hogy Boulanger nincs itt. Ellenben ép e pillanatban kapom a sürgönyi értesítést Fileppápolyból, mely szerint a tábornok ott sincsen. Hogy van Zichy Jenő? A bolgár nemzet nevében választ kérek.

Bombay, sept. 14. (Eredeti távirat.) Ma reggel az a szenzációs hír terjedt el városunkban, hogy Boulanger tábornok nincs itt. A lapok külön kiadásban jelentek meg Zichy Jenő sikerült arczképével.

Chicago, sept. 14. (Eredeti kábelsürgöny.) A helybeli tözsdét nagy forrongásba hozta egy new-yorki távirat, mely azt tudatja, hogy Boulanger tábornok az Egyesült-Államok területére meg nem érkezett. Némi nyugalom csak akkor állott be, mikor a »N. Y. Herald« közölte, hogy Zichy Jenő nemsokára látogatásával szándékozik pártolni biztató fejlődésnek indult iparunkat.

Christiania, sept. 14. (Eredeti távirat.) Boulangert hiába vártuk a mult héten. Azt beszélik, hogy nem is utazott el hazájából, hanem incognito élteti magát a párisi boulevardokon. Párisból viszont azt sürgönyözik, hogy ott az utóbbi időben nem látták Zichy Jenőt.

Iparos-Csizmád, sept. 15. (Eredeti távirat.) Kérem közölni, hogy Boulanger tábornok barátom itteni birtokom nem időzik és nem is lehetett jelen azon a népgyűlésen, melyet tegnap Fartó határában tartottam óriási lelkesedéssel és holnap megsürgönyzendő szenzációs beszéddel. Éljen a haza!
ZICHY.

Pokrócz Ádám vasuti kalauz nyájaskodásai.

Aszongya: »Tehetyi mert vasutyi, Magyar állam fizetyi.«

— »Miért futyul az a gözös minduntalan, Ádám bácsi?« — kérdik tőlem. — Azért — mondok, — mert sok a kutyája.

— Hires volt a hajdani czinkotai kántor; hiresebb lesz a czinkotai kandoktor.

— Dicsekszik a Tülök Gazsi, a szentendrei micsinális vasut masinyistája, hogy az ő czukkjok telisded-teli van utassal mindétig. — »Elhiszem — mondok, — de mit ér az, ha egy sincs közte pasazsér?«

— Tudjátok mi az a micsinális vasut? Mávbeli alkalmatosság által kegyelembül fiadzott nyavalyatörös *furtom-furt*.

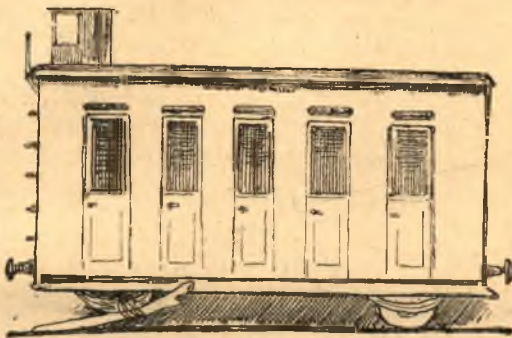
— Az élet egy rövid, döcögős bumli-czukk, a melyen masinyista a bába, zárfékező meg a sirásó.

— Forbercz, te rosz masinyista! Me — hett!!!

MÁVi politika.

Baross Gábor urnak máv-politikája —
Vasutas világon annak nincs is párja.
Nagy a millióknak meggyülemlett árja —
Büszkén oda vágja a ház asztalára.

Hogyan tesz? Mit csinál, hogy sok a spóresze?
Hisz más miniszternek is tán csak vót esze?
Hja lelkem galambom!... Kerek ha ott vesze,
Helyébe löcspótot tolt-pótolttót esze.

Küszöbfa vetemül, görbére sin tertül,
Mert ujat csinálni sok pizbe is kerül.
Ádám a »Legyesbül« ha néha erre dül,
Aggodó drukkokba fülhegyig elmerül.

Rengeteg spóreszhez még többet is tehet: —
Ór avagy masinás, ha már nem lehegget,
Tizenhét forintos penziót kivehet
S aztán a családdal koldulni el »Me—hett!«

Hogy tömött zsákira Gábor ur rá mutat:
»Valj' mitől dagadnak?« — jó Náczi így kutat.
»Mi lesz a spóreszből?« — »Mi lesz? Ó vén csutak! —
Építék belőle uj MA Vos vasutat!«

Reb Menachem Cziczeszbeiszer

szörnyű átkozódásaiából.

— Hoszó napkor ledjél a ven-
dégem!

— Okkor jójulj ki o betegsé-
gedbul, mikar o zsidók elzorándokol-
nak Máriaczelba!

— O badopesti faczér kelnerok
válasszák meg tégedet elütiknek!

— Égessen el a házadat a
tőzvész, és oltson el neked a tőzet oz
árviz.

— Efefántok lépjenek a tyók-
szemedre.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

✧ Hojd oz ember sopa merü puletikbul is bebizomosodhatja, hojd ii ed seppet se nem puletikos, oztot o Reméndji oreságnak sikerölt kimototni. — Hojd megszobodoljon ottul o bizomos elsi oláirástul, vallotta mogára rá ed másik oláirást. Mit mondono hozzá mostand Reméndji oreság, ho o Polongyi oreság váltúhomesitással tonálja mojd vádálni?!

✧ Sopa pöspöki önnep. O Hornigt o Veszprinba, o fütisztelendü Szele oreságt Egerba szenteltek föl. Igozi sátaras önnep ez nekik. O diákovári pöspökt pedig nyokon szenteltek. Ez is önnep neki — sakhod jon kipár — hosszó nap.

✧ Alvasom, hojd o moszka czári kisosszonyt elvesz o spártai herczeg. Wie heiszt spártai herczeg? Enek o hires ontik repobliknak von ed herczeg? Okor hát sokodjan nem fantazi képzelet o svajczi admiralis, o Rafael czigány császár és o kothelikus rabiner.

✧ Ongyi már bizemos, hojd o jó szívhez jó gymor kell.

✧ Oz ontiszemít szüvetkezetektül az ágent orak bondokolják szerte széjjel oz egész országban, de jotják edj keserves toposztolotra. Ottand todnilik o hun onteszemít elv van, ottand péndz nincs; o hun pedig péndz von ott onteszemít elv soho sem nincs.

✧ Sinálják riodajlomot o lopok, hojd rájüttek o nojd zsvángyságra o felelős öröktül, o kik vannak megvalosztvo o jámbar folosi néptül oz élet és vodjon üzirisre némelik olfüldi foluban. Jotja nekem erre rá eszibe o becsöletesség o felelős szövetkezeti direktor oroktul o Honjodi-téren.

✧ O meddig o Notália királyné védelmezte o fiát olyan hüsiezen, odáig tönite ő fel mint egy oroszlán; de o miótátal fogva elkezdte eztet az ójabb taktikt, azóta kitönite mogát, hojd ü tolojdonképen sok edj orosz leány.

✧ O minap hollottam edj doettot oz operában és volóban bámultam mogomot ozon rojta, hojd megtortják ottand o szentírás szovait: »ne todjon o jobb, mit sinál a bol.«

✧ Tolojdonképen mi von ozon sadálkazzi voló. hojd o türük szoltán edszer nem kopjo ebédet? Hiszen oztot már régóto todjuk, hojd neki nem sak o sötni volója.

A „Borsszem Jankó“ tárczája.

„Szerkesztői üzenetek.“

Mint a század elején diszlo bölcslők és természetvizsgálók elméjük és tudásuk leggazdagabb gyümölcseit maradandó becstü műveik »előljáró beszédeibe« rakták le: napjainkban a gyors életü sajtó művelői hátuljáró beszédeikben az u. n. »szerkesztői üzenetek« rovatát avatták föl meggyülemlett ismereteik tárházává s kritikájuk csarnokává. A késő utókor, ha tanulságot akarván szerezni, a könyves házak polczairól leemelí majdan a napi sajtó molyos évfolyamait: nem azok elejét, de hátulját fogja bújni, ahonnan egy lehanyatlott korszak intő szöszatai s homályoszlato válaszai ragyognak eléje. Talán nem végzünk meddó munkát, midőn a kutatásnak később feltorlódo nehéz munkáját megkönnyítve, kiváló példányokban válogatva már most gyűjtjük együvé azokat a jelentős nyilatkozatokat, melyeknek világító fénye mellett haladtak az ős szerkesztők ős olvasói.

A „B. J.“ műv. történelmeszei.

I.

Sturmfluth Elvira északnémet nevelőnő (Balmaz-Ujvároson, Kohn Jakab ur házánál) nevének kezdő betüi alatt a következő kérdéseket intézte a kiválóbb budapesti lapokhoz.

B. Ujváros stb.

Tisztelt szerkesztő ur!

1. Megilleti-e a kerületi halottkémlet a tekintetes cím?

2. Illik-e menyasszonyi ruhában vizitbe jární, ha más nincs?

3. Kik élnek átlag hosszabb életéveket: az iparosok-e, vagy a diplomaták?

4. Honnan van az, hogy az u. n. lottó-professorok nem a maguk javára értékesítik tudományukat?

S. E.

Válaszok.

„Pesti Napló.“

S. E. Kérdéseinek első pontjára óvatosságból nem felelünk. 2-dik pontjával forduljon gf Zichy Jenő urhoz, ugy szintén a 3-kal, míg a 4-re nézve Ábrányi Emil jeles költőnk »En és a sors« cz. bus elegiája adja meg a kellő választ.

„Nemzet.“

S. E. A ker. halottkémnek jár-e a »tekintetes« cím? Erre felelni első sorban maga a bold. halottkémlett illetékes. Mi nem vagyunk még eléggé holtak felelni rá. — Menyasszonyi ruhában vizitelni, ha nincs más? De kell lenni másnak. Kormányunk főnkelt vezére a már fogytán levőknek vélt adónemek mind ujjabb fölfedezésével bizonyithatja önnek, hogy az is van, ami nincs. — A diplomata hosszabb életü az iparosnál. Ez bizonyos. Az iparos ereje gyorsan megörlődik; a diplomatáé, ki nyugodtan hivatkozik a multra (l. Memor), mosolyogva éli tul a mohó ellenzéket. — Mózsés sem léphetett bele az ígélet földjének virányaiba. Igy a lottó-prófeta is csak rámutat a lutri áldásaira, melyek alkotják az állam erejét és diszét, de maga kerüli. Isten velünk!

„Pester Lloyd.“

©. G. Ad 1. Nein. Ad 2. Ja. Ad 3. Nach Umstän-den. Ad 4. Doch.

„Pesti Hirlap.“

S. E. A ker. halottkémlet megilleti-e a »tekintetes« cím? Nagy kérdés, melyről köteteket lehetne írni, terünk szük volta miatt azonban csak hasábkban felelünk rá. Mindenesetre adja meg neki a czimezést.

Apró hírek.

□ **Képtárgy „Pulszki jubileum.”** Pulszki középben, balról asztal, megrakva könyvekkel, ezekre felírva: *Életem és Korom. Abránd és valóság.* Jobbról asztal, Pulszki Károly és Guszti szobraival. Balról az Akadémia küldöttsége, frakkosan, irattekeresztet nyujtva át. Hátul balra Polónyi kárörvendő képe. Jobbról vad uzsorások törtetnek egymáson keresztül. Közükben »Váltó«, »Óvatolás« czédulákat nyujtva előre.

Akademikusok: . . . az akadémia 50 éves bajnokát a tudomány díszére az isten még soká éltesse!

Keresztény és zsidó lezigeik: Kivánonk mink is, hojd oz Isten o nodságos ortól oz életet oddig prolongirozzon, o meddig minden akzeptot be nem váltotta. Okkor hiszünk hojd sakáig fag élni. Ehéljen!

‡ **Általános megütközést** keltett a »*Jó szív*« dunai ünnepén, hogy a karámokba terelt nézőség számára egy szál széna sem volt kapható.

□ **Valjon Kaas Ivort** ki fogják-e *steigerolni a házból?*

△ **A német sajtó** egy része Boulanger utóbbi magatartásából azt akarja következtetni, hogy a tábor-

nok rokonérzettel viseltetik Germánia iránt. Nem »*Guerre mania*« az inkább?

± **A szabadkai fertálymillió**s lopás tetteseit megcsipték! — Már is? Hát már semmi elkövetendő hőstett nem marad az unokáinkra?

□ **Az esztergomi szinkörben** tűz ütött ki, de szerencsére előadás idején, mikor senki sem volt benne.

ÜLETLEN GOMBOK.

A Náci praktikáns dalaiból.

Irom a, irom a számlákat csendesen,
Hitelezz egy csókot, én édes kedvesem . .
Nem lehet, nem lehet — megtudja éd's anyám
Copirtintás lesz az egyetlen tunikám.

*

Azért, hogy én praktikánsnak születtem,
Beh sok virslit, beh sok sonkát megettem;
De még olyant sohsem ettem, nem ettem,
Mint a milyent Stern bácsi mér mellettem!

Kaunitz hg mondá: »ha valamit elérni akarsz, egy fokkal magasabb rangunak szólíts mindenkit. Az ilyemiért nem haragszik meg senki.« Nem baj, ha ezen a réven a ker. barom orvos urnak a »Dr.« czim jut is. Mi részünkről szívesen szalasztjuk meg ebbeli mértékünk rőfét, az lévén elvünk, hogy a czimkórságot avval lehet legjobban diszkreditálni, ha majd vargát és szücs mestert is tekintetesnek szólítunk. Aumale hg szerint a párbaj is ugy volna legbiztosabban kiirtható, ha az omnibus-kocsisok is kiállnának. — *Illik-e menyasszonyi ruhában látogatást tenni, ha más nincs?* Hogy ne? — ha más nincs, és a látogatás szükséges. Egy nő csak nem vizelelhet pörén? E kérdéstről egyébként lapunknak kitűnő dolgozótársa B. N. külön cikksorozatot fog megkezdeni, az arabs lányok »fantázia« tánczát vévén alapul. — A 3. kérdést még nem tanulmányoztuk eléggé; de anynyit már most is elárulhatunk, hogy névtelen tárczacikkeink szerzője lapunk kedvelt oszloptársa *Mikszáth Kálmán*, valamint hogy a »P. H.« szerkesztőségi beltárgjai közt nem lévén zsidó, a nyilván sémi eredetű »*sábesz*« és »*kóser*« szavak magyarázatával nem szolgálhatunk. — Végül: *a lutri professzorok mért nem lutriznak maguk is?* Ime válaszunk: egyszer néh. Hoff Jánosnak a sokat hirdetett s így hirneves maláta-tanárnak valaki szemére hányta, hogy az ő malátacukorkái senkinek sem használtak. »De nekem használtak!« mondá a tudós, önézettel döngetvén mellét.

„Budapesti Hirlap“.

S. E. 28,000 előfizetőnk közt ön a 42,004-ik, aki e kérdéssel fordul hozzánk. *Báró Kaas Ivor* társunk népképviseletre készül. Érti már most hallgatag válaszuk elokvenciáját? **A menyasszonyi ruha-kérdést**

márkiz d'Osszónvij, a párisi *Gránd éköl dö kutüriér* igazgatónőjével közöljük, aki »*Ommázs ó szizó!*« czimű szakmunkájával, ugy szintén »*a divatszinek hemidjának XII. aksziómájával*« a dochos czéhbéli vegyészeket düchre fortyantotta. A 3. kérdésre sem tehnikus sem techenész nem felelhet meg. A 4-re nézve *Vas Boronánkkal* megintervijuholtatjuk *Kőrösi József* statisztikusunkat. A 4-ik kérdésre *Sipuluszunk* szokott elmésséggel azt izeni: mért nehezebb egy kilogramm vas két font pihénél? *Nem nehezebb!* A lottoprofesszor is játszik! Ekcze: ez a mi válaszuk.

„Neues Pester Journal.“

S. G. 1. Unserem hochdemokratischen Gefühlle nach: nimmermehr! 2. In Ansehung des Umstandes, daß wir von mindestens 100,000 Jungfrauen gelesen werden, verweisen wir Sie auf die Ausführungen Jherings. Übrigens dürfen Sie Spiritus nur in versiegelten Flaschen verkaufen. 3. Es fragt sich, ob sich der Industrielle einer kräftigen, der Diplomat hingegen einer schwachen Konstitution erfreut. 4. Ihre Lose sind nicht gezogen. Die Patti, Czar Alexander III. und der bekannte Jirer an der Berliner Börse Joachim Kohn, sind jüdischer Abkunft.

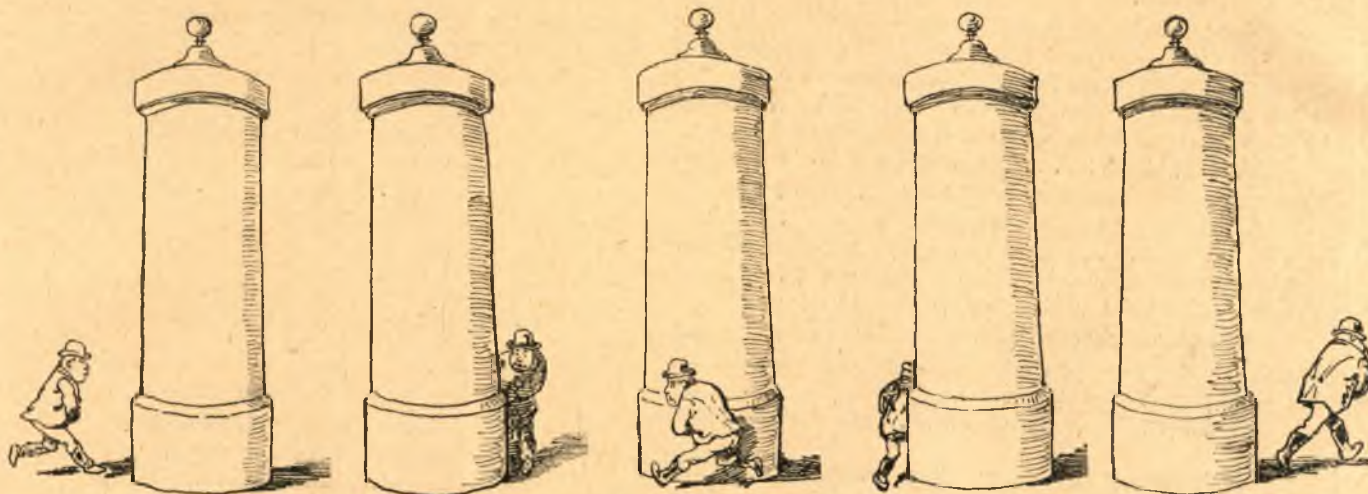
„Budapester Tagblatt.“

S. G. Wir werden Ihnen bezüglich a) in einer geistvollen Ausführung („Budapester Leben“) die gewünschte Antwort geben. Schwieriger gestaltet sich unser Bescheid Ihrer b) Frage. Vorläufig: allerdings; wenn kein Anderes vorrätig. c) Gehört lediglich in's Restort unseres Chefredakteurs, S. v. Grecsák, welcher augenblicklich zur Bekämpfung der Phylloxera im Kreise seiner begeisterten Wähler in Bercez weilt. Endlich d) Aberabbe! Nu na!

(Folytassuk?)

Az új hirdetési oszlopok.

— Egy kis félreértés. —

Ecclesia militans.

— Pohárköszöntő. —

Mélyen tisztelt társaság!

Megvallom, hogy régi szónok létemre is mindig csak bizonyos elfogódással mondok pohárköszöntőt. Az asztal fölötti szónoklás reám nézve sajátos veszélyt rejt magában. Én, a ki a politikában épen nem szeretem az enyelgést, az enyelgésben sohasem szabadulok a politikától. De az ember nem változtathat természetén és ne zugolódjék sorsa ellen. Meghajtom tehát fejemet és türom, hogy e vallási ünnepen is kitörjön belőlem a politika, — ecce Deus fortior me! Engedjék meg, hogy az egyház és az állam közötti viszonyoknak örökké actualis kérdéséről (hiteles gyorsírói jegyzeteim alapján) egy kis beszédet rögtönözhessek.

Mi az egyház? — Isten intézménye.

Mi a nemzet? — Isten alkotása.

Mi az állam? — Egy jogtudományi fictio.

Képtelenség volna föltenni, hogy az egyház és a nemzet harcába keveredhetnek egymással, mert Isten saját művét rontaná le, ha ellenkezést szerezne közöttük. E lehetőséget kizárja a logika, s tagadni fogják még azok is, kik kevésbé vannak beavatva a teremtés titkaiba. Igaz, hogy némely történeti példák az ellenkezőt látszanak bizonyítani. Irlandban például az egyház nem az állammal, hanem a nemzettel áll harcban. De az ilyen lutheranus kivételek csak megerősítik a szabályt és semmi esetre sem ronthatják le a logika merev igazságait.

Ezekből következik, hogy az egyház nem vét az ész ellen, ha az állam ellen háborút folytat, és hogy ehhez a nemzetnek semmi köze sincs; következik továbbá, hogy ily küzdelemben a nemzet természetes helye az egyház oldalán van. Bukjék bár a nemzeti állam, se baj! — megmarad a nemzeti egyház, az örökkévaló haza, mely

mellett az ideiglenes haza ugys csak egy provisorius viskó.

Még kevésbé tekinthető hazafatlanságnak, ha az egyház az állam szolgáit, a kormányférfiakat, teszi támadásai célpontjává. Ezek még kevésbé azonosok a nemzettel mint az állam, mert csak utóbbinak a képviselői; s valamint a pörös fél nem veheti sértésnek, ha ügyvédje például Hombár Mihálynak czimeztetik: az állam sem veheti magára, ha miniszteriumáról azt mondják, hogy istenentelen vagy erőszakos. Mert meg van ugyan írva, hogy a hatóság Istentől való; de e szent érzelmű gyülekeztek nem kell magyaráznom, hogy ez csak a jó kormányokról áll, mert az ellenkező felfogás arra vezetne, hogy még Crispit is istenfélő férfunak tekintsük.

A szabadoncok okoskodás azt tartja ugyan, hogy ez áll az egyház szolgáiról is, hogy tehát az ezekkel való ellenkezés sem jelenti az egyház megtámadását. Am az ilyen észjárás oly erkölcsi fogyatékre mutat, hogy czáfolatra nem is érdemesítem.

Ily érzelmekkel, a mai szent ünnepség keltette megindulással emelem poharamat az ideiglenes hazára!

Irodalom és Zene.

„Megy a daru, jön a gólya!” Szimfónia. Blindre alkalmazták Bukovay Absentius és Dákó István, egyetemi magántanárok.

„Szagos lesz az utca, merre, merre, merre járok.” Népdal; négykerekű bordókra alkalmazta Büzögi Dömötör, peczegődrész és vízvezetéki igazgatójelölt.

„Biró uram, biró uram! Nem szeretem én az uram.” C-dur patália. Éneklő Natália, csehül járt szerb királyné.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

**Fiuk!
Kedvelt hiveim!
Kozákok! Balekek!
Gólyák!
Egyének és egyedek!
Jogi személyek!
Firmák!!
Alakok!!!**

Egy új tanév nyílt meg ismét.

Új munka vár reátok!

A választások férfias munkája.

A szabadelvűség fenkölt eszméje viritson felétek a billiárdok és kártyaasztalok reménységes zöld posztójáról!!

Pusztuljon a vizsgasztal zöld posztójáról levigyorgó álnok reakció!!!

Egyetemi polgárok!

Nagy hatalmat adott kezeitekbe az ég.

Válasszatok méltó képviselőket!

A meggyőződés szent hevével, az ifjui erő ihlett szilárdságával kiáltjátok velem:

Nem kellene nekünk magoló elnökök!!!

Oly férfiakat válasszunk, akiknek szűz lelkében még nem burjánzott fel a tudományos kíváncsiság konkolya, akikben még nem halt ki az érzék a lendületes kártya, billiárd, a pezsgő, s az életvidor ifjuság egyéb ártatlan és kedélynemesítő időtöltései iránt.

Válasszuk azonban mindenesetre

DAKÓ ISTVÁN, SLÁGER ANDOR, és ZICZSER NÉP. JÁNOS
joghallgató urakat!!!

Kettőjük elnöknek, harmadikuk pénztárnoknak született.
Éljenek tehát!

Üdv! Szervusztok!

Bukovay Absentius s. k.

Újszolgálat, pártelnök és a 800-as bizottság előlülője.

— Volt olyan, amiben egyeztem a bold. Trefort miniszterrel, de a legtöbb részben mégis csak elütöttem tőle. Így pl. a régi egyetemet én is leromboltattam volna, csak hogy én nem ismét egyetemet építettem volna a helyére, hanem hozzácsatoltattam volna a szomszédos m. kir. Hitelpalotához. Aztán meg primásokkal én is sűrűn érintkezném, de nem bocsátkoznám írásbeli polémiába még magával Rác Palival sem.

— Szerencséje szegény Trefort miniszternek, hogy meghalt. Most demonstrálnunk kellene ellene. Mert az

egyetemi építkezésekkel csuful és jogtalanul megzavarta a mi választásainkat.

— Állítólag felkértek engem a »Jó szív«-ünnepségre Dunatündérnek.

— Ismét itt vagyok szép Budapest határában. Szinte jól esik viszontlátnom. Pedig majd mindent a régi-ben találtam. Csak a Viki kaszír-frajlácskánál foglalta el a helyemet a vakáció alatt egy kinyalt bankfi, akit meganittal fogok bitorolt állásából kirobantani.

— A hitelező Iczigeimnél csak október elsején nyílik meg a tanév. Addig inkognitó lézengek az egyetemi kortestanyák és a Fiume-kávéház közt.

„JÓ SZÍV“.

Ó, szép a jó szív, kedves láng a részvét,
Ha rejtve buzgón és hiven lobog!

Enyhítve a nyomor parányi részét,
A jó szívek jót téve — boldogok.

Ó szép a kéz, mely gyorsan, hogy ne lássák,
Fillért a templom perselyébe dob,
E pénz halk csörrenése szent imádság,
S a bal se tudja, mit csinált a jobb.

Ó szép az urnó, elvetvén magától
A drága ékszert, csillogó ruhát, —
Egy köny szemében, arcán sűrű fátyol,
S szegényes utcán gyorsan surran át.
Egy rongy kunyhónak ajtaját benyitja
S megsókol ott egy koldusgyermeket,
A csügggedők reményit lángra szítja —
És eltűnik — s édesen érzi: tett!

Ó, szép a férfi zordon küzdelemben,
Arcán komolyság, tettiben erő,
Oszd s vesz csapást, de szeme meg se rebben —
Vélnéd: aczélból s gránitból van ő.
De amikor sikerrel küzde, pörle,
És kenyerét már ketté szeghetéd,
Egy darabot abból könyezve tör le —
S loppal susogja: „a szegényeké!“

Ó, szép az asszony a városligetben,
Pezsgőt kínálva sátorok alatt,
Mélyen kivágott, pipis toilletében —
S elöle mégis, a ki tud, szalad.
De „pénzt ide!“ sikolt a sátor szépe,
S szegény menekvő! — jó a Nemezis,
Elér s kifoszt a „jó szív“ kaczkai népe. —
Ó, szép e heccz, — de jó szív-é ez is?

Ó, szép a szerte pukkanó rakétli,
Bár vén kofákra ráíjeszt csunyan.
Ó, szép a fáklyás veterán — s ki kélli,
Hogy szép dolog a „jó szív a Dunán“?
Szép a kalózhad tündérvári hareza,
Szép a virág-brigg s az ördög-malom....
De jó szívünket nem visszük piacra —
S nem jó szív az, mi „jó szív-mozgalom.“

SCHÜTZ MIKSA.

Igazságos voltál
Elejétől végig,
Elhunyt titkos zsenik
Rád fogukat fenik.
Majd hajadat (?) tépik.

De ne félj! Amott tul
Jutalom fejében,
Kínzott füled dobját
Résztesitni fogják
Mennyei zenében.

IDÉKI TROMBITA

— A Ruczahát-kis-bütykös ciberei viczinális vasut megnyitása. —

Tisztelt szerkesztő ur!

Engedje meg, hogy b. lapját a Ruczahát-kis-bütykös-ciberei szárny ásut megnyitásának lélekemelő ünnepéről értesithessem.

Tegnap reggel 9 órakor robogott be az első fényesen fellobogózott vonat szépen földiszitett pályaházunkba, a messze vidékről, az egész Sárreútból összegyülemlt nép egetrázó éljenzése között.

A fővárosi vendégeket fogadó bizottság szónokául az e téren gyakorlott *Kuczorgó Ádám* városi főjegyző volt felkérve, de a diszvonat még meg sem állott, amidőn *Ruczaháti Tarjagoss Illés* országosan ismert hazaffi az eltérbe tolakodott és az intelligencia nagy boszuszágára ő tartá illetéktelenül az üdvözlő beszédet.

Általános megütközést keltett Tarjagoss ur ezen megdöbbenő fellépte annál is inkább, mert köztudomásu, hogy ő izgatta fel népünket a vasut ellen és izgatásainak csakis ugy voltunk képesek véget vetni, hogy az érdekelttség őt pénztárnokául választá meg. Mondanom sem kell, hogy e tisztének ugy felelt meg Tarjagoss ur, hogy pénz hijján a vasut építése hónapokon át szünetelt és most, hogy a felügyelő bizottság őt felszámolásra hivta fel, avval felel, hogy ő lelkiismeretében teljesen nyugodt és majd a *haza ítélőszéke* előtt fog számolni.

A kinos hatása incidens után *Kuczorgó Ádám* főjegyző ur is el akarta még mondani gonddal készült beszédjét, de *Hanqlibényi Bájffy Aladár* segédfogalmazó ur, mint miniszteri kiküldött, *Kuczorgónak* vállát megvergetvén így szólt:

»Ne bántsá barátom, a jövő évben ez a vasutvonal ugy is meg fog hosszabittatni, majd annak megnyitásakor mondja el a kárba ment beszédet.«

A miniszteri kiküldött e szellemes megjegyzése élénk derűtséget keltett annál is inkább, mivel a közönség jól tudta, hogy a város falai alatt *Dorobics András* esperes plébános várja budapesti vendégeinket egy három hónap óta munkában levő beszéddel.

A város bejáratánál 60 fehérruhás leányka volt felállitva a fenyőgalyakból rögtönzött diadalkapu előtt. Ezeket *Gyalogh Antal* elemi iskolai tanító vezette.

Megható volt, midőn e kis gyermekek kara mintegy ütemre szólalt meg és üdvözlé a miniszter képviselőjét e két szóval: »*Is-ten hoz-ta sze-ren-csé-sen!*«

Ekkor *Dorobics András* esperes plébános ur *Máté* evangéliumának azon passzusával, hogy »nézz körül, az *Istennek vára erősebb minden emberi műveknél*« (*Máté II. 12. 7.*) kezdette meg beszédét, melyben recapitulálta a vasut történelmét kezdettől fogva és figyelmeztette a hívőket, hogy, bár csodásak az emberi észnek vívmányai, mindamelltt ne bizakodjunk el, gyarló lévén az ember. Ezek után *Bájffy Aladár*t, a kormány képviselőjét üdvözlé városunk és evangelicus egyházunk nevében, mindvégig *Bájffy Aladár* tisztos korát emlegetvén és a kor-

mányzás gondjaiban megöszült fejére a jól megérdemelt borostyánt szánva.

Az esperes ur ugyanis nem képzelhette a dolgot másként, miuthogy a magas kormány csakis egy, a hivatalos pálya mezején megöszült egyik öreg harczosát fogja leküldeni e fényes ünnepségre és ehhez képest készitő el beszédjét; pedig *Bájffy* segédfogalmazó ur még a 30-ik évet sem tölté be és nőtlen is, mint azt városunk hölgyei már fél óra mulván tudták és szélteben rebesgették.

Alkonyodni kezdett már, és az esperes ur még mindig nem végzé be jól átgondolt beszédjét, melynek csakis az vetett véget, hogy a helybéli tehéncsorda hazatérőben, nagy bögéssel és ostorpattogás kíséretében a diadalkaphoz ért, aminek következtében hölgyeink nagy sikongatással futottak széljel, a kis fehérruhás leánykák sirása pedig az ekeket ostromolta. A csorda

azonban a terrénomot megszállva, a dicslombokat kezdte lelegelni, mialatt vezérök, a falu bikája, a fajánál szo-

katlan érdeklődéssel kíséré a szent hevében se látó se halló ihletett aggastyán beszédét, mely azonban e ritka

hallgatónak is megfogyasztván türelmét, háremével együtt megfordult és elinalt a kenetes szónoklat elől.

Igy végződött a ruczahát-kisbütykös-cziberei szárnyvasut lélekemelő ünnepe.

Kérem a t. szerkesztő urat, hogy jelen tudósításom fejében b. lapjának egy tiszteletpéldányával engem megtisztelni ne terheltessek.

r. l.

*

„Velencei éj.“

A *Huttyaraszó-Rekettye-Panyigon* rendezett »*Velencei éj*,« ha nem multa is fölül a fővárosit, de siker tekintetében méltán sorakozhatik melléje. Hatósági rendeletre a Kákástó környékén a vályogvetési munkálkodás egész nap szünetelt és a meztelenül futkosó cigány gyerekek utasítást kaptak, hogy ott amorettekül röpködjének, forogván cigánykerékben. A kora hajnali órákban *Csülök Abris* csordás ur, nyakába akasztott kolomppal járta be a községet, hogy a lakókat az ünnep fontosságára figyelmeztesse, e lelkesítő szózat kíséretében: »kutyki gazos!« Lázás izgatottság fogta el a közönséget, ugyannyira, hogy a tehénfejést is abba hagyták, csak hogy minél előbb gyülekezzenek az ünnep színterére. A Kákástó tündéres fényben uszott. *Paray Gerzson*, a helybéli *A. Cl.* tagja, egy köteg égő rőzsével a tóba kergette *Tüdő Péter* fővályogvetőt, míg a parton a kanászok raktak lobogó tüzet. A program első pontja, a »malacz-usztatás«, példás rendben folyt le. Gyönyörűség volt nézni az élénken visító állatokat, hogyan igyekeznek partra, de mely törekvésökben — a közönség lelkes éljenzése közt — *Hamuczki Bódi* kondás által nehányszor megakadályoztattak. A molnárok és evezősök versenye szokatlan élénkséggel indult meg. Nyolcz evezős ült egy dereglyébe, nyolcz molnár egy tutajra.

Szerencsétlenségre a molnárok nem várták be az indulást jelző füttyöt, hanem megeredtek, amire az evezősök isten nevét hitelben kezdték emlegetni, sőt az egyik evezős, név szerint *Jércze Geggen István*, a molnárt »lisztlopó«-nak nevezte. Ezzel a verseny sorsa el volt döntve. A két ellenséges had egymásra rontott s ha rendőri segély nincs kéznél, községünk évkönyve egy véres esettel ismét gazdagabb. Ha r m a d i k p o n t: *Csilag hullás*, rendezte *Marhavecz-Bulik Egyed* harangozó. A közönség körülállta a templomot, melynek ablaknyílásából a harangozó égő gyufaszálakat dobott le, elpocsékolván közel négy paklit. Az ünnepség e kimagasló pontját a közönség harsányan megéljenezte. Negyedik p o n t: *Boszorkánymalom*. *Kuczora Panna* községi bábát oda kötötték a szélmalom küllőjéhez és egypárszor megforgatták. *Kuczoráné* eleintén szabódott ugyan hogy boszorkánynak használják fel; de a mikor tudomására hozták, hogy a szerep elvállalása $\frac{1}{2}$ oldal szalonnával és a »*Budapesti Ujság*«-ba igtatott arczképével jár, kész örömet engedett a rendező bizottság kérésének. Nemi csekély szédülésen kívül, melyet egy kis pép-zuhany követett, baja nem esett. Az ünnepség többi pontját, miután a deficit már eddig is 87 kr-ra rugott, a rendező bizottság hushagyó Keddre halasztotta.

MUSLICZAY PANYIG TIVADAR
kataszteri becslett és főrendező.

B. Kaas Ivor jelöltsége.

— Aztán biztosan áll, a ki így áll!

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Velociped. Hogy a lovagias magyarhoz nem illik a »gyalovagolás«? Mire való ez a léha beszéd! Nagyon sok már a lovagias, aki gyalog jár közöttünk, s nem is a lóhátról beszélőké, de a kézzel-lábbal igyekvőké a siker. Előre hát, ha velocipéden is! — Ossian. Az ének se nem ködös, se nem homályos. A jövő számban zeudül meg. — Szikra. Nem pattog. — R. N. Jól látta? »Steets« áll ott? De még ebben az esetben sincs hozzá közünk. Elég nekünk a honi tudatlanság. A többi jelentéktelen. — Sima. Csak borban s hegedűben szeretjük a nagy kort. Régi adomák nem számíthatnak tiszteletünkre. — K. K. Nagy szemű termés. Alig hullott ki a rostából valami. — R. M. Anyagnak becses. Majd Ádám ur glanczosabbra sikálja. Az adomákból egyet a »Muszáj!« naptárba igazítottunk. — Cz. L. Nem lehet azon nevetni, csak boszankodni. — G. S. Multheti üzenetünk úgy látszik elkerülte figyelmét. — G. B. Ama költemény alighanem elevenen került a sirba. Ha van benne szusz, majd feltámad. A többire nézt bármikor bármennyit. Kérjük látogatását. — O. F. Nehánya itt csöppent. — Anonymus. Felhasználjuk. — Z. S. A neheztelés köve lehengeredvén a forrásról, ime ismét bőven és vígan bugyog. — U. A. Sok is, jó is. — B. S. Sose bizony azért annyi töprengés? — Több kéziratról a jövő számban.

Három üres tárcza után hány kéz kapkod!

Pedig csak az én kezemben vannak azok a legjobb helyükön.

Aki *vallja* az igaz humort s *oktatást* keres a satyrában — akinek zavaros *belügye* jóleső megrázkódtatást keres: az hozzám fordul.

Pénzügyeim *élczalapji* kívánatos bőségben van meg.

Mandátumomat pedig szintén a *belvárosban* (Athenaeum, Ferencziek-tere 3. sz.) gyakorlom.

Mire való hát az a sok jelölés, fogadás és fogás?

BORSSZEM JANKÓ m. p.

Az 1888. év október 1-vel új előfizetést nyitunk a »BORSSZEM JANKÓ«-ra.

A „BORSSZEM JANKÓ“ előfizetési ára:

Negyedévre 2 frt.
Félévre 4 frt.

Az előfizetés mentől előbbi megújítását kérjük, hogy a szétküldésben késedelem ne álljon be.

A „Borsszem - Jankó“ kiadóhivatala.

Barátok-tere, »Athenaeum«-épület.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.